

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΕΔΕ ΣΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟ ΒΗΜΑ

Εφημερίδα το Βήμα – Ελευθερία Κόλλια

Βέλη για «υποκρισία» και «πολιτικό καιροσκοπισμό» εξακοντίζει προς τον αναπληρωτή υπουργό Δικαιοσύνης κ. **Δημήτρη Παπαγγελόπουλο**, με αφορμή δηλώσεις του για τους δικαστικούς λειτουργούς, ο πρόεδρος της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων κ. **Χριστόφορος Σεβαστίδης**.

Πεπεισμένος για το συντονισμένο των κυβερνητικών επιθέσεων στη Δικαιοσύνη, ο κ. Σεβαστίδης εκτιμά ότι η εκτελεστική εξουσία αντιμετωπίζει πάντα τη δικαστική ως «αναγκαίο κακό», ενώ υπογραμμίζει ότι οι όποιες κυβερνητικές ευαισθησίες – όπως αυτές εκφράζονται διά

του αναπληρωτή υπουργού Υγείας κ. **Παύλου Πολάκη** – για τα εργασιακά δικαιώματα κακώς εξαντλούνται στην κριτική δικαστικών αποφάσεων.

Αναφερόμενος στις εξελίξεις γύρω από το πρόσωπο της κυρίας **Βασιλικής Θάνου**, τέως Προέδρου του Αρείου Πάγου, ο κ. Σεβαστίδης εκτιμά ότι η ζημιά στη Δικαιοσύνη είναι μεγάλη, και επαναδιατυπώνει την πρότασή του για ψήφιση νόμου που θα απαγορεύει σε δικαστικούς λειτουργούς να καταλαμβάνουν οποιαδήποτε θέση στο Δημόσιο για διάστημα τριών ετών μετά την αποχώρησή τους από το Σώμα.

Θητεύετε ως πρόεδρος στη μεγαλύτερη δικαστική ένωση της χώρας, σε μια περίοδο κατά την οποία η Δικαιοσύνη δεν μαστιζείται μόνο από τα συνήθη σημαντικά της προβλήματα, αλλά και από μείζονες πολιτικού τύπου αντιπαραθέσεις. Θα ήθελα το σχόλιό σας.

«Η Δικαιοσύνη πάντοτε υπήρξε πεδίο πολιτικής αντιπαράθεσης. Για καμία κυβέρνηση δεν ήταν ποτέ ευχάριστο να κρίνονται τα νομοθετήματά της ως αντισυνταγματικά. Ο σεβασμός στη δικαστική εξουσία που κατά καιρούς ακούτε από πολλούς πολιτικούς είναι περισσότερο προϊόν συνταγματικής υποχρέωσης παρά ειλικρινούς αναγνώρισης του διακριτού ρόλου των τριών λειτουργιών. Η εκτελεστική εξουσία δεν αντιμετώπισε ποτέ ως ισοτίμη τη δικαστική αλλά ως αναγκαίο κακό. Σε κάθε περίπτωση θεσμικός μας ρόλος είναι να ελέγχουμε τη συνταγματικότητα των νόμων, είτε αυτό αρέσει στις κυβερνήσεις είτε όχι».

Εκτιμάτε ότι εξυφάνεται κάποιο σχέδιο από πλευράς κυβέρνησης;

«Νομίζω ότι οι δηλώσεις πολλών υπουργών δείχνουν κατ' αρχήν απόλυτη ταύτιση θέσεων και άρα δεν πρόκειται για μεμονωμένες εκτιμήσεις. Η επίθεση στη Δικαιοσύνη είναι πολυμέτωπη. Στο πεδίο των εργασιακών δικαιωμάτων, για παράδειγμα, εμφανίζεται κοινωνικά και ταξικά μεροληπτική σε βάρος των εργαζομένων. Στις ποινικές υποθέσεις διαφθοράς ότι είναι μέρος του προβλήματος. Το ίδιο και στην προσπάθεια εξυγίανσης του ραδιοτηλεοπτικού τοπίου. Γίνεται μια προσπάθεια εξεύρεσης ενός εσωτερικού εχθρού που είναι υπεύθυνος για κυβερνητικά λάθη ή παραλείψεις».

Ενας εκ των δύο πολιτικών προϊσταμένων της Δικαιοσύνης, ο κ. Παπαγγελόπουλος, έφθασε να πει ότι δικαστές και εισαγγελείς έχουν κάνει τα στραβά μάτια σε υποθέσεις εξοπλιστικών. Έχει βάση αυτή η καταγγελία για ομερτά;

«Ασφαλώς όλοι αυτοί οι ισχυρισμοί, εφόσον είναι έωλοι και αστήρικτοι, είναι θλιβερή απόδειξη πολιτικού καιροσκοπισμού. Ο κ. Παπαγγελόπουλος καταλόγισε στους δικαστές και τους εισαγγελείς ευθύνες γιατί περιορίστηκαν στον Τσοχατζόπουλο και στον Σμπώκο και δεν συμπεριέλαβαν πρωθυπουργούς, ΚΥΣΕΑ κ.λπ. Ξέρετε πολύ καλά ότι η βουλευτική ασυλία και οι σύντομες παραγραφές αδικημάτων για τους υπουργούς δένουν τα χέρια των δικαστών. Τα εμπόδια αυτά οι πολιτικοί τα έβαλαν και αυτοί συνεχίζουν να τα διατηρούν. Αφού λοιπόν περιορίζουν τις ευθύνες τους και μάλιστα σε συνταγματικό επίπεδο, έπειτα μας κατηγορούν και για ολιγωρία. Αυτό κι αν είναι υποκρισία!».

Συνέχεια στην σελίδα 5

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΟΥ Γ.Γ. ΤΗΣ ΕΔΕ Κ. ΣΑΛΑΤΑ ΣΤΗΝ REAL NEWS

Ο Νικόλαος Χρ. Σαλάτας μιλάει στην «R»
«Κλιμακούμενη επίθεση»

«ΠΡΩΤΑΡΧΙΚΟΣ σκοπός του ενωτικού προεδρείου της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων είναι η περιφρούρηση του ελεύθερου φρονήματος των δικαστών και η προάσπιση του κύρους και της ανεξαρτησίας της Δικαιοσύνης.

Όταν οι παραπάνω διαχρονικές αξίες διακυβεύονται, είμεθα υποχρεωμένοι να αντιδράσουμε. Στην προκειμένη περίπτωση, τον τελευταίο καιρό, δυστυχώς παρατηρείται μία κλιμακούμενη επίθεση της εκτελεστικής κατά της δικαστικής εξουσίας.

Η τοποθέτηση του κυρίου πρωθυπουργού ότι 'θα υπερβούμε το θεσμικό εμπόδιο', αναφερόμενος στην πρόσφατη ομόφωνη απόφαση της Ολομέλειας του ΣτΕ, είναι εκτός από πρωτόγνωρη και άκρως επικίνδυνη, καθότι αμφισβητεί ευθέως το κράτος δικαίου, με ό,τι αυτό συνεπάγεται.

Επίσης, η τοποθέτηση της μόλις συνταξιοδοτηθείσης προέδρου του Αρείου Πάγου, η οποία δεν μπόρεσε να καταλύσει το Σύνταγμα αυξάνοντας το όριο ηλικίας συνταξιοδότησης από 67 στα 70, ως προϊσταμένης του νομικού γραφείου του πρωθυπουργού, αποτελεί έμπρακτη απόδειξη σφικτού εναγκαλισμού της εκτελεστικής με τη δικαστική εξουσία, που εύλογα κανείς μπορεί να υποστηρίξει ότι είναι αποτέλεσμα συναλλαγής, γεγονός που προσβάλλει βάνουσα όλους εμάς τους δικαστικούς λειτουργούς και θίγει το κύρος και την ανεξαρτησία της Δικαιοσύνης.

Τέλος, η πρόσφατη τοποθέτηση του αναπληρωτή υπουργού Δικαιοσύνης στη Βουλή περί επίορκων δικαστών και εισαγγελέων χωρίς να τους κατονομάζει και χωρίς τα αρμόδια εκ του Συντάγματος όργανα να έχουν εκδώσει τελεσίδικες αποφάσεις, αλλά ούτε καν να έχουν ασχοληθεί, αποτελεί ύβριστη συκοφαντία κατά των δικαστικών λειτουργών.

Οι παραπάνω συμπεριφορές και τοποθετήσεις προσβάλλουν βάνουσα το κύρος της Δικαιοσύνης και όχι βεβαίως οι ανακοινώσεις των δικαστικών ενώσεων που προσπαθούν να περιφρουρήσουν την ανεξαρτησία της».

ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΑΡΘΡΩΝ ΓΙΑ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΝΕΑ

Οι συνάδελφοι που ενδιαφέρονται να δημοσιεύσουν άρθρα ή επιστολές στα ηλεκτρονικά ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΝΕΑ μπορούν να τα αποστείλουν με μήνυμα στην ηλεκτρονική διεύθυνση της Ένωσης αναγράφοντας το επώνυμο, το τηλέφωνο τους και το δικαστήριο που υπηρετούν.

ΑΡΘΡΟ ΤΟΥ ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗ ΓΕΝΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΤΗΣ ΕΔΕ ΣΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΤΗΣ 16ΗΣ-7-2017 «ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ»

* Ο κ. Δημήτριος Φούκας είναι πρόεδρος Πρωτοδικών – ειδικός ανακριτής Διαφθοράς (νόμος 4022 του 2011).

Την ώρα που ο δημόσιος διάλογος κατακλύζεται από τοποθετήσεις εκπροσώπων της εκτελεστικής εξουσίας που ψέγουν δικαστικές αποφάσεις και ενέργειες δικαστικών λειτουργιών, προκαλώντας ευλόγως την αντίδραση Δικαστικών Ενώσεων, με πρωτοβουλία της Επιτροπής Νομοθετικής Μεταρρύθμισης του Ελληνο-Αμερικανικού Εμπορικού Επιμελητηρίου, ανατέθηκε στο Εθνικό Κέντρο Πολιτειακών Δικαστηρίων των ΗΠΑ η εκπόνηση μελέτης σχετικά με την αποτελεσματικότητα του ελληνικού δικαστικού συστήματος. Η προσφάτως δημοσιευθείσα έκθεση του ως άνω ερευνητικού φορέα επιχειρεί με τρόπο

αντικειμενικό και απαθή, αφενός να περιγράφει την υπάρχουσα κατάσταση στο ελληνικό δικαστικό σύστημα και ιδίως τα προβληματικά σημεία του, αφετέρου να διαγνώσει τις αιτίες και να προτείνει λύσεις.

Δεν αποτελεί έκπληξη το γεγονός ότι το σημαντικότερο πρόβλημα που εντοπίστηκε είναι αυτό που συνήθως αποκαλούμε «καθυστέρηση στην απονομή της Δικαιοσύνης» και οι δυσμενείς συνέπειές της στον κοινωνικό και οικονομικό βίο, ιδίως δε στην προσέλκυση ξένων επενδύσεων. Ωστόσο, οι συντάκτες της έκθεσης προβαίνουν και σε καταγραφή των πλεονεκτημάτων του ελληνικού δικαστικού συστήματος, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται το υψηλό επίπεδο της νομικής κατάρτισης των δικαστικών λειτουργιών και του παραγόμενου έργου. Ιδιαίτερης εξέτασης έτυχε το ζήτημα της ενδεχόμενης ύπαρξης φαινομένων διαφθοράς στο ελληνικό δικαστικό σύστημα, επί του οποίου οι συντάκτες της έκθεσης διατύπωσαν το συμπέρασμα ότι τέτοιες υπόνοιες μπορεί να εγερθούν λόγω του μακρού χρόνου που απαιτείται για την επίλυση μιας υπόθεσης.

Τα προβλήματα και τα προτερήματα που εντοπίζονται από την ανωτέρω μελέτη ήταν γνωστά, όπως είναι επίσης γνωστό ότι όμοια προβλήματα καθυστερήσεων έχουν εμφανισθεί και σε άλλες έννομες τάξεις. Η συσσώρευση των υποθέσεων και η συνεχής εισαγωγή νέων σε ένα σύστημα το οποίο έχει ήδη υπερβεί τις δυνατότητές του δεν μπορούν να αντιμετωπισθούν παρά μόνο με την εισαγωγή νέων θεσμών, όπως ο προδικαστικός έλεγχος των ασκούμενων ενδίκων βοηθημάτων και η υποχρεωτική δικαστική διαμεσολάβηση. Με τον τρόπο αυτόν θα αποφεύγεται η εισαγωγή στο ακροατήριο υποθέσεων που πάσχουν είτε ως προς το παραδεκτό είτε ως προς τη νομική βασιμότητα (προδικαστικός έλεγχος), ενώ κατηγορίες υποθέσεων, ιδίως οικονομικού αντικείμενου, των οποίων η νομική βασιμότητα έχει κριθεί νομολογιακά, αναμένεται να επιλύονται κατά τη διαδικασία της υποχρεωτικής διαμεσολάβησης.

Παράλληλα, θα πρέπει να επιδιωχθεί η απλοποίηση των διαδικασιών σε κατηγορίες υποθέσεων και η ορθολογική κατανομή του προσωπικού, σύμφωνα με τα πληθυσμιακά δεδομένα. Η εφαρμογή αυτών των διαδικασιών στα δικαστήρια του α' βαθμού δικαιοδοσίας, όπου κυρίως εντοπίζεται το πρόβλημα της μεγάλης καθυστέρησης μεταξύ της κατάθεσης του εισαγωγικού δικογράφου και της εκδίκασης της υπόθεσης, αναμένεται να επιφέρει ανάλογα αποτελέσματα και στα ανώτερα δικαστήρια, καθώς όσο μεγαλύτερος είναι ο αριθμός των υποθέσεων που διευθετούνται κατά τη διαδικασία της διαμεσολάβησης, αντιστοίχως μικρότερος θα είναι ο αριθμός των ασκούμενων ενδίκων μέσων.

Η Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων ήδη επεξεργάζεται ολοκληρωμένη πρόταση για τη διαδικασία της υποχρεωτικής δικαστικής διαμεσολάβησης, η οποία σε σύντομο χρόνο θα τεθεί υπ' όψιν όλων. Ελπίζουμε η πρωτοβουλία αυτή να είναι ένα σημαντικό βήμα προς την κατεύθυνση της αντιμετώπισης του φαινομένου των καθυστερήσεων στην απονομή της Δικαιοσύνης.

ΟΨΕΙΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ – Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΑΥΤΟΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΥ

Του Παντελή Μποροδήμου, Πρωτοδικη Έδεσσας

Τον τελευταίο καιρό πύκνωσαν τα περιστατικά συστηματικής στοχοποίησης των δικαστικών αποφάσεων και της δικαστικής εξουσίας εν συνόλω από όργανα της εκτελεστικής εξουσίας, το ηθικό ανάστημα των οποίων και το πολιτικό ταμπεραμέντο φαίνονται να ασφυκτούν από την νομιμότητα. Τα αναφερόμενα προβλήματα στην εφαρμογή της διάκρισης των εξουσιών, που τολμώ να πω ότι δεν είναι πρωτοφανή, αλλά παρουσιάζονται διαχρονικά στην ένταση και το ύψος που επιτρέπει η εκάστοτε εποχή, αναδεικνύουν τις ίδιες τις γενεσιουργούς αιτίες της διάκρισης των εξουσιών. Η ρευστή φύση της εξουσίας, που έχει πάντα την τάση να καταλαμβάνει αυτοβούλως όσο χώρο της επιτραπεί, γέννησε κάποτε την ιδέα

της θέσμησης εσωτερικών περιορισμών, αντίληψη η οποία αφού εν τέλει – όχι ανεμπόδιστα – επικράτησε, αποτυπώθηκε συνταγματικά και οδήγησε στη μορφή λειτουργίας του Κράτους, που γνωρίζουμε σήμερα. Όμως η τρισυπόστατη μορφή που έλαβε η κρατική λειτουργία, δεν μπορεί ή τουλάχιστον δεν κατάφερε να αναιρέσει, ούτε να τιθασεύσει επαρκώς την κοινωνική φύση της εξουσίας. Το οικοδόμημά της διάκρισης των εξουσιών αποτέλεσε ένα σαφή, στέρεο και αναγκαίο περιορισμό στην άσκησή της και ως γνωστόν οι περιορισμοί προκαλούν δυσανεξία σε εκείνους τους οποίους αφορούν. Από τις παραπάνω διαπιστώσεις δεν εκφεύγει καμία από τρεις κρατικές λειτουργίες, που διαχρονικά εξέφραζαν εκατέρωθεν παράπονα για τους περιορισμούς και τα προσκόμματα που έθετε η μία στην άλλη. Το φαινόμενο αυτό είναι υπαρκτό, όπου ισχύει η διάκριση των εξουσιών και ως ένα βαθμό είναι και θεμιτό και αναμενόμενο. Ειδικότερα στη χώρα μας, όμως η εκτελεστική εξουσία ανέκαθεν και συστηματικά προσέγγισε την αναγκαιότητα διαφύλαξης της ανεξαρτησίας της δικαιοσύνης με καιροσκοπισμό, επιφανειακότητα και χωρίς να μπορεί να δει τη «μεγάλη εικόνα» των ωφελειών από ένα στέρεο και χωρίς αστερίσκους ανεξάρτητο σύστημα απονομής δικαιοσύνης. Συχνά δε δεν διστάζει να την περιγράψει ως οικοδόμημα καμωμένο από τα ίδια υλικά, που έχτισαν κατά καιρούς τους παρωχημένους μηχανισμούς επιβολής της δικής της εξουσίας. Δείχνει να θέλει να καθρεφτίσει στο πρόσωπο της δικαστικής εξουσίας, την ασχήμια των δικών της αποτυχιών, να την τραβήξει προς τα κάτω, ώστε να δικαιώσει δια της κοινής αποτυχίας, διαχρονικά εσφαλμένες επιλογές με κοινωνικό αντίκτυπο. Και θα ήταν υπερφίαλο εκ μέρους της δικαστικής εξουσίας να προοικονομεί την αποτυχία μιας τέτοιας αποστολής, επενδύοντας μόνο στη δύναμη του υψηλού φρονήματος των δικαστών, καθώς η φύση της δομής του συστήματος της διάκρισης των λειτουργιών, έχει προκίσει την εκτελεστική εξουσία με κατάλληλα εργαλεία για να μπορεί να καταφέρει στις λοιπές ισχυρά πλήγματα. Μέσα στα πλαίσια αυτά, η de facto ενίσχυση της διακριτότητας των ρόλων των λειτουργιών, αναγορεύεται σε μητέρα των μαχών για τους ίδιους τους δικαστές, στη διαρκή πάλη για την διατήρηση της ανεξαρτησίας της δικαιοσύνης. Η δικαστική εξουσία, έχοντας ως στέρεο μπούσουλα του βίου και της πολιτείας της, συνταγματικά και νομοθετικά κείμενα, οφείλει - και στη συντριπτική της πλειοψηφία το έχει κατορθώσει - να ενσωματώσει στο κοινωνικό της DNA τον αυτοπεριορισμό. Ανεξάρτητη και ακηδεμόνευτη δικαιοσύνη, είναι εκείνη που δε χρωστάει την ύπαρξή της παρά στους αγώνες των λαών που την καθιέρωσαν στους οποίους και λογοδοτεί με την αιτιολογία των αποφάσεών της. Είναι εκείνη, που κατανοεί την φυσική τάση των λοιπών εξουσιών να μειώσουν την εμβέλεια της άλλοτε δια της απαξίωσης και άλλοτε δια της ενσωμάτωσης. Είναι εκείνη, που γαλουχεί τους λειτουργούς της να αντιλαμβάνονται τον πεπερασμένο χαρακτήρα της άσκησής της. Είναι εκείνη τέλος, που δικαιώνει τον πολυετή κόπο του ωραίου και ταραχώδη βίου της, με τη διακριτική αποχώρηση από το προσκήνιο στο προβλεπόμενο χρόνο. Γιατί σε αυτό διαφέρει θεσμικά η δικαστική εξουσία από τις άλλες στο σύστημά μας. Η αδιάλειπτη και απρόσκοπτη σταθερότητα στην άσκηση της δικαστικής εξουσίας, που κατοχυρώνεται με την ισοβιότητα των δικαστών, έχει - και πρέπει να έχει - ως θεσμικό αντίβαρο, το τίμημα της ολοκλήρωσής της στα χρονικά όρια που προσδιορίζει το Σύνταγμα. Καμία παράταση δεν είναι αναγκαία, ούτε θεμιτή, ενώ το φαινόμενο που περιορίζεται – πλην όμως εμβληματικά – παρατηρείται, να καταλαμβάνουν δηλαδή αποχωρήσαντες δικαστικοί λειτουργοί θέσεις άσκησης άλλης εξουσίας, υπονομεύει την αξιοπιστία όλου του σώματος, κλείνει το μάτι στους φαιδρότερους επικριτές του και συμβάλει στην ηθική αποκαθής του από την καρδιά του πολίτη. Η εξουσία μπορεί να είναι από τη φύση της ρευστή, στη διάκριση των λειτουργιών όμως δεν πρέπει να επιτρέψουμε να ισχύσει η αρχή των συγκοινωνούντων δοχείων.

ΟΤΑΝ ΚΥΒΕΡΝΟΥΝ ΤΑ ΝΟΥΜΕΡΑ...

Ιωάννης Ευαγγελάτος, Πρωτοδικής

Ζούμε σ' ένα κόσμο που ευδοκμούν και κυριαρχούν οι αριθμοί. Ειδικά στη χώρα μας τα τελευταία χρόνια όλοι μιλούν για νούμερα, ποσά, αριθμούς, που αντιστοιχούν στο δημόσιο χρέος, στο έλλειμμα, στις δόσεις, σε περικοπές, κτλ. Παντού ακούμε για ποσοστά που αυξάνονται πχ εγκληματικότητας, ανεργίας ή για ποσοστά που μειώνονται πχ ακαθάριστου εθνικού προϊόντος. Η Δικαιοσύνη δεν θα μπορούσε να αποτελέσει εξαίρεση. Κάθε δίμηνο συντάσσονται και αποστέλλονται στον Άρειο Πάγο από τις γραμματείες όλων των Δικαστηρίων πίνακες

με τους αριθμούς των υποθέσεων που χρεώθηκαν και διεκπεραιώσαν οι δικαστές. Σύμφωνα με τον Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων (Ν. 1756/1988, όπως ισχύει σήμερα), οι δικαστές υποχρεούνται να εκδίδουν τις υποθέσεις που χρεώνονται σε σύντομες προθεσμίες ανάλογα με τη διαδικασία συζήτησής τους και οφείλουν σε κάθε περίπτωση με το τέλος του δικαστικού έτους να έχουν δημοσιεύσει όλες τις υποθέσεις τους. Διαφορετικά θα ελεγχθούν πειθαρχικά, θα υλοστούν στήρηση μισθού (άρθρο 43 παρ. 3 του Ν. 1756/1988), δεν θα έχουν δικαίωμα να κάνουν χρήση δικαστικών διακοπών (άρθρο 44 παρ. 11 του Ν. 1756/1988) και θα θεωρηθούν από τα μέλη της εκτελεστικής εξουσίας ως «ράθυμοι δικαστές», που συμβάλλουν στην αρνησιδικία και στην καθυστέρηση της απονομής της

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛΙΔΑ 2

Δικαιοσύνης (βλ. δηλώσεις βουλευτών και υπουργών τα τελευταία δέκα χρόνια....) .

Ωστόσο, σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία του Υπουργείου Δικαιοσύνης στο Πρωτοδικείο της Αθήνας για το τέταρτο τρίμηνο του έτους 2015 (Οκτώβριος-Δεκέμβριος 2015) υπηρέτησαν 413 δικαστές και οι υποθέσεις που είχαν εισαχθεί σε αυτό το χρονικό διάστημα, πρωτοεισακτες και από αναβολή, ήταν 167.423. Αυτό θα σήμαινε ότι για κάθε δικαστή που υπηρετεί στο Πρωτοδικείο της Αθήνας θα αντιστοιχούσαν σε αυτό το τρίμηνο 405 υποθέσεις. Με τα κενά που προκύπτουν, όμως, οι υποθέσεις που αναλογούν τελικά στον καθένα είναι πολύ περισσότερες. Μήπως, όμως, τα πράγματα στην περιφέρεια είναι καλύτερα; Στη Ρόδο οι υπηρετούντες δικαστές το ως άνω χρονικό διάστημα ήταν 14 και οι υποθέσεις 5.163, δηλαδή 369 υποθέσεις για κάθε δικαστή. Στην Καλαμάτα υπηρετούσαν 8 δικαστές και οι υποθέσεις ήταν 2.800, δηλαδή 350 για κάθε δικαστή. Στα Ειρηνοδικεία οι αριθμοί είναι ακόμη μεγαλύτεροι. Ενδεικτικά: Ειρηνοδικείο Αθηνών 144 οι υπηρετούντες-176.241 οι υποθέσεις, δηλαδή 1.224 υποθέσεις για κάθε δικαστή! Και όλα αυτά σε ένα τρίμηνο! Όσο για το αν είναι ράθυμοι οι δικαστές, ας μιλήσουν πάλι οι αριθμοί: Υποθέσεις που περαιώθηκαν στο διάστημα Οκτωβρίου-Δεκεμβρίου 2015: Στο Πρωτοδικείο της Αθήνας 16.314 υποθέσεις, στην Πάτρα 1.167 υποθέσεις, στο Βόλο 1161, ακόμη και σε ένα από τα πιο μικρά Πρωτοδικεία της Ελλάδος, στο Αίγιο, περαιώθηκαν 146 υποθέσεις το ανωτέρω χρονικό διάστημα.

Σκεφτείτε ότι ένας δικαστής δημοσιεύει περίπου 250 αποφάσεις το χρόνο, με μέσο όρο 10 σελίδες την απόφαση, δηλαδή γράφει 2.500 σελίδες το χρόνο ή 675.000 λέξεις! Η Οδύσσεια του Ομήρου είχε περίπου 12.000 στίχους.... Και ο Όμηρος είχε άφθονο χρόνο στη διάθεσή του, σε αντίθεση με τους δικαστές που, αν υπολογίσει κανείς ότι στους 10 μήνες του δικαστικού έτους (ή έπους), έχουν κατά μέσο όρο 10 υπηρεσίες το μήνα, απομένουν μόνο 265 μέρες το χρόνο, που οι δικαστές μπορούν να επεξεργαστούν τις δικογραφίες. Και αυτό διότι είναι ανθρωπίνως αδύνατον, όταν κάποιος δικάζει σε ένα Τριμελές Πλημμελειοδικείο ή έχει ένα Μονομελές ή ένα ΜΟΔ, να επιστρέψει σπίτι του από την υπηρεσία του και να καταφέρει να επεξεργαστεί μια δικογραφία. Συνεπώς, όλες αυτές τις 265 μέρες, Σάββατα, Κυριακές και αργίες, καλοκαίρι και χειμώνα, οι δικαστές πρέπει να εργάζονται και να βγάζουν τουλάχιστον μια απόφαση την ημέρα.... Δηλαδή, πρέπει να μελετήσουν (και όχι απλά να διαβάσουν) την αγωγή, τις προτάσεις του ενάγοντος με τις οποίες συμπληρώνεται και διορθώνεται η αγωγή, τους ισχυρισμούς του εναγομένου, τα σχετικά έγγραφα των διαδικών, τη νομολογία και τη νομοθεσία - που παρεμπιπτόντως αλλάζει συνεχώς, αφού τα τελευταία 25 χρόνια έχουν εκδοθεί 4.000 νόμοι, 18.000 προεδρικά διατάγματα και 110.000 υπουργικές αποφάσεις- να αποφασίσουν και να γράψουν την απόφαση, δηλαδή τα εισαγωγικά, το σκεπτικό και το διατακτικό της!

Και όλα αυτά χωρίς να υπολογίσουμε καθόλου τις ποινικές υποθέσεις, που πρέπει οι δικαστές να έχουν διαβάσει πριν την εκδίκαση των υποθέσεων, αλλά και να γράψουν μετά τις αποφάσεις, που και αυτές, όσο κι αν έχει προοδεύσει η επιστήμη, δεν γράφονται από μόνες τους.... Ούτε το χρόνο που απαιτείται για τις διασκέψεις και προδιασκέψεις στις πολυμελείς συνθέσεις, αλλά και τη συμμετοχή τους σε επιτροπές και συμβούλια (Πειθαρχικά, Κτηματολόγιο, ΕΠΟ κτλ).

Η Πολιτεία αναγνωρίζοντας το δύσκολο έργο του δικαστή και προσπαθώντας να τον διευκολύνει θα μπορούσε : 1)Να αυξήσει τις οργανικές θέσεις των δικαστών, 2) να αυξήσει τις θέσεις των εισακτέων στην Εθνική Σχολή Δικαστών για να μην είναι κενό γράμμα το παραπάνω, 3)να καταργήσει την πλήρη και εμπειριστατωμένη αιτιολογία στις αποφάσεις, για να μην «απολογείται» για την απόφασή του ο δικαστής, να μην γίνεται συγγραφέας δοκιμίων, αλλά να αποφασίζει ουσιαστικά για την απόφαση, όπως όλοι οι δικαστές της Ευρώπης σε δύο-τρεις σελίδες, με διατάξεις στα ασφαλιστικά και σε όλη την εκουσία, 4)να επεκτείνει σε όλες τις υποθέσεις το τεκμήριο ομολογίας (πέρασαν 5 χρόνια για να εναρμονιστεί η νομοθεσία με τη νομολογία στις ερήμην ανακοπές....), 5)να απλοποιήσει την ισχύουσα νομοθεσία και 6)να θεσπίσει θεσμούς εξωδικαστικής επίλυσης της διαφοράς, όχι όμως τυπικά ορίζοντας για παράδειγμα παράβολο για τη διαμεσολάβηση, αλλά να τους ενισχύσει ουσιαστικά με κίνητρα για τη διεξαγωγή της.

Αντιθέτως, τα τελευταία χρόνια έχει κάνει κατά καιρούς τις εξής προτάσεις: 1)Να αυξηθεί το ωράριο στα ποινικά δικαστήρια, 2) να καταργηθούν οι δικαστικές «διακοπές», 3)να επεκταθούν τα κωλύματα εντοπιότητας, 4)να μην μπορεί ο δικαστής να πάρει μετάθεση αν δεν περάσουν δύο έτη, 5)να μειωθεί η άδεια μητρότητας των δικαστών, διότι έτσι θα επέλθει η επιτάχυνση της Δικαιοσύνης (και της ανατροφής των τέκνων των δικαστών....) και 6) να αναβάλλονται οι υποθέσεις στον ίδιο δικαστή, διότι ο δικαστής φταίει για τις αναβολές...

Η δικαστική απόφαση κατάντησε πλέον ένα χαρτί που το μόνο που ενδιαφέρει πάνω του είναι η ημερομηνία δημοσίευσης και ο δικαστής μετατράπηκε σε έναν απλό κομιστή δημοσίων εγγράφων... Να ευημερούν οι αριθμοί κι ας υποφέρουν οι άνθρωποι, ας υποφέρει και το Δίκαιο μαζί τους! Άλλωστε, ο νοητός ήλιος της Δικαιοσύνης έχει λησμονήσει τη χώρα μας κι έχει κρυφτεί προ πολλού, προφανώς από ντροπή...

THE PARIS DECLARATION ON RESILIENT JUSTICE

The Members of the European Network of Councils for the Judiciary gathered in PARIS between 7th and 9th June 2017 HEREBY DECLARE that:

1. There is a strong need for resilient justice systems which can withstand external pressure whilst at the same time having the ability to adjust to the changing needs of society.

2. The outcomes of ENCJ's activities and developments across Europe show that these are challenging times for justice systems throughout Europe and, specifically, the judiciaries which operate within those systems. Respect for fair and impartial courts, as the key components of an independent judiciary, is being challenged in a number of countries. The Judiciaries will have to stand together to emphasise the role and position of the Judiciary. Councils for the Judiciary have a pivotal role in this regard.

3. The application of the ENCJ Independence and Accountability indicators show that there is still room for improvement in this field. The perspective of court users is largely lacking, whilst the perception of corruption persists. Funding of the judiciary is generally not well arranged, and judiciaries are dependent on discretionary decisions by governments. Court management is still often in the hands - directly or indirectly - of Ministries of Justice. On a more positive note, judges are generally positive about their independence and in nearly all countries trust in the judiciary is higher than trust in the other state powers.

4. The 2016/2017 ENCJ survey among judges shows that, on average, judges rated their own independence as being 8.9 out of 10 and the independence of judges generally in their own country as being 8.3. The survey also revealed a number of other important issues. These included: a perception by judges across Europe that judges have been appointed and/or promoted on grounds other than on capacity and experience; a perception that judicial independence is not adequately respected by other state institutions; a perception that judges are under pressure from a media which similarly does not respect their independence; and, finally, a perception on the part of substantial number of judges that their Council lacks appropriate mechanisms and procedures to defend judicial independence effectively.

5. The ENCJ considers that it is important that Councils for the Judiciary should take action to address the issues which have been identified in order to strengthen and maintain the Rule of Law, in particular by providing support for judicial independence, accountability and the quality of the judiciary. They will strive to ensure the maintenance of an open and transparent system of justice for the benefit of all.

6. First, it is essential that judiciaries have appropriate structures of governance in the form of Councils for the Judiciary.

7. Second, Councils for the Judiciary should support any judiciary which is under attack and do all they can to persuade the executive and legislature to support the action which they are taking in this regard.

8. Third, in any democratic state it is essential that there is a proper and informed understanding of the respective roles and responsibilities of each of the branches of the state and the need for them to work together in an effective and mutually respectful manner.

9. Fourth, Councils for the Judiciary should encourage the promotion of high quality performance of all aspects of the work of the judiciary.

10. Fifth, the judiciary should take action to ensure that the general public understands the central importance of justice to democracy and to the wellbeing and prosperity of the state. This can be achieved by education and outreach initiatives.

11. Sixth, the judiciary should adopt a focused communication strategy to engage pro-actively with the media and the public.

12. Two other important matters must be mentioned.

- In December 2016, the ENCJ suspended the observer status of the Turkish High Council for Judges and Prosecutors for non-compliance with European Standards and the ENCJ Statutes that require that institutions are independent of the executive and legislature and ensure the final responsibility for the support of the judiciary in the independent delivery of justice. Since then no positive change has been reported. The ENCJ wishes to express its solidarity with the dismissed judges

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛΙΔΑ 3

- The developments and planned judicial reform in Poland continue to raise serious concern as they could seriously endanger the separation of powers which is vital to the maintenance of the Rule of Law. The ENCJ reiterates that a key requirement for maintaining and enhancing mutual trust between judicial authorities in the EU, as a basis for mutual recognition, is the independence, quality and efficiency of each of the judicial systems and respect in every state for the Rule of Law. In the circumstances, the European Network of Councils for the Judiciary CALLS upon the EUROPEAN INSTITUTIONS and MEMBER STATES to guarantee judicial independence in accordance with the Rule of Law, and, furthermore, CALLS upon Councils for the Judiciary and Judges at all times to be resilient in the face of the challenges which face them.

Adopted in Paris, 9 June 2017

Δήλωση των ΠΑΡΙΣΙΩΝ για την Δικαιοσύνη που ανθίσταται

Τα μέλη του Δικτύου των Ευρωπαϊκών Δικαστικών Συμβουλίων (ENCJ) που συνήλθαν στο Παρίσι μεταξύ 7ης και 9ης Ιουνίου 2017 με την παρούσα δηλώνουν ότι:

1. Υπάρχει ισχυρή ανάγκη για ανθεκτικά δικαστικά συστήματα που να μπορούν να ανθίστανται στις εξωτερικές πιέσεις, και ταυτόχρονα να προσαρμόζονται στις μεταβαλλόμενες ανάγκες της κοινωνίας.

2. Τα αποτελέσματα των δραστηριοτήτων του ENCJ και των εξελίξεων σε ολόκληρη την Ευρώπη δείχνουν ότι αυτοί είναι καιροί προκλήσεων για τα συστήματα απονομής της Δικαιοσύνης σε όλη την Ευρώπη και, συγκεκριμένα, για τους δικαστές που λειτουργούν μέσα σε αυτά τα συστήματα. Ο σεβασμός για δίκαια και αμερόληπτα δικαστήρια, ως το βασικό συστατικό της ανεξάρτητης δικαστικής εξουσίας, αμφισβητείται σε ορισμένες χώρες. Οι δικαστές θα πρέπει να είναι ενωμένοι προκειμένου να τονιστεί ο ρόλος και η θέση του δικαστικού σώματος. Τα Δικαστικά Συμβούλια έχουν καίριο λόγο εν προκειμένω.

3. Η εφαρμογή των δεικτών του ENCJ για την ανεξαρτησία και τη λογοδοσία δείχνουν ότι υπάρχει ακόμα περιθώριο βελτίωσης σε αυτούς τους τομείς. Η οπτική των χρηστών των δικαστηρίων είναι σχεδόν ανύπαρκτη, ενώ παραμένει η αντίληψη περί διαφθοράς. Η ρύθμιση της χρηματοδότησης του δικαστικού συστήματος γενικά δεν είναι ικανοποιητική, και οι δικαστές εξαρτώνται από αποφάσεις που είναι στη διακριτική ευχέρεια των κυβερνήσεων. Η διαχείριση των Δικαστηρίων είναι ακόμα συχνά στα χέρια - άμεσα ή έμμεσα - των Υπουργείων Δικαιοσύνης. Ενθαρρυντικό είναι όμως το γεγονός ότι είναι γενικά θετική η αποτίμηση των δικαστών και ότι σε όλα σχεδόν τα κράτη η εμπιστοσύνη στο δικαστικό σύστημα είναι υψηλότερη από την εμπιστοσύνη στις άλλες κρατικές εξουσίες.

4. Το 2016/2017 η έρευνα του ENCJ μεταξύ των δικαστών δείχνει ότι, κατά μέσο όρο, δικαστές βαθμολόγησαν την προσωπική τους ανεξαρτησία με 8,9 στην κλίμακα του 10 και την ανεξαρτησία των δικαστών γενικά στη χώρα τους με 8,3. Η έρευνα αποκάλυψε επίσης μια σειρά από άλλα σημαντικά ζητήματα. Αυτά περιλάμβαναν: την αντίληψη εκ μέρους των δικαστών σε ολόκληρη την Ευρώπη ότι ορισμένοι δικαστές διορίστηκαν ή/και προήχθησαν με ξένα κριτήρια πέραν της ικανότητας και της εμπειρίας· την αντίληψη ότι η ανεξαρτησία της δικαιοσύνης δεν γίνεται επαρκώς σεβαστή από τα άλλα θεσμικά όργανα του κράτους· την αντίληψη ότι οι δικαστές είναι υπό πίεση από κάποιο ΜΜΕ που ομοίως δεν σεβάζεται την ανεξαρτησία τους· και, τέλος, την αντίληψη εκ μέρους σημαντικού αριθμού δικαστών ότι το Δικαστικό τους Συμβούλιο στερείται κατάλληλων μηχανισμών και διαδικασιών για να υπερασπιστεί αποτελεσματικά την δικαστική ανεξαρτησία.

5. Το ENCJ θεωρεί σημαντικό τα δικαστικά συμβούλια να αναλάβουν δράση για την αντιμετώπιση των ζητημάτων που έχουν εντοπιστεί με σκοπό την ενίσχυση και διαφύλαξη του κράτους δικαίου, και ειδικότερα παρέχοντας υποστήριξη για την δικαστική ανεξαρτησία, τη λογοδοσία και την ποιότητα της δικαιοσύνης. Θα πρέπει να επιδιώξουν τη διατήρηση ενός ανοικτού και διαφανούς συστήματος δικαιοσύνης προς όφελος όλων.

6. Κατ' αρχάς, είναι σημαντικό η δικαστική εξουσία να έχει κατάλληλες δομές διακυβέρνησης με τη μορφή Δικαστικών Συμβουλίων.

7. Δεύτερον, τα Δικαστικά Συμβούλια πρέπει να υποστηρίζουν οποιονδήποτε δικαστικό λειτουργό δέχεται επίθεση και να κάνουν ό,τι μπορούν για να πείσουν την εκτελεστική και νομοθετική εξουσία να στηρίξουν τις δράσεις που αναλαμβάνουν στο θέμα αυτό.

8. Τρίτον, σε κάθε δημοκρατικό κράτος είναι σημαντικό να υπάρχει σωστή και τεκμηριωμένη κατανόηση των αντίστοιχων ρόλων και ευθυνών καθεμιάς από τις εξουσίες του κράτους και της ανάγκης αποτελεσματικής μεταξύ τους συνεργασίας βάσει αμοιβαίου σεβασμού.

9. Τέταρτον, τα δικαστικά συμβούλια θα πρέπει να ενθαρρύνουν την προώθηση επιδόσεων υψηλής ποιότητας σε όλες τις πτυχές του έργου της Δικαιοσύνης.

10. Πέμπτον, η δικαστική εξουσία θα πρέπει να αναλάβει δράση για να εξασφαλιστεί ότι το κοινό αντιλαμβάνεται την κεντρική σημασία της Δικαιοσύνης για τη Δημοκρατία και την ευημερία του κράτους. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί μέσα από πρωτοβουλίες εκπαίδευσης και προβολής.

11. Έκτον, οι δικαστές θα πρέπει να υιοθετήσουν στρατηγική εστιασμένη στην επικοινωνία ώστε να διατηρούν ενεργό διάλογο με τα μέσα μαζικής ενημέρωσης και το κοινό.

12. Δύο άλλα σημαντικά θέματα πρέπει να αναφερθούν:

-Τον Δεκέμβριο του 2016, το ENCJ ανέστειλε το καθεστώς παρατηρητή του τουρκικού Ανώτατου Συμβουλίου Δικαστών και Εισαγγελέων (HSYK) λόγω μη συμμόρφωσης προς τα ευρωπαϊκά πρότυπα και το καταστατικό του ENCJ που απαιτούν τα θεσμικά όργανα της Δικαιοσύνης να είναι ανεξάρτητα από την εκτελεστική και τη νομοθετική εξουσία και να διασφαλίζουν την τελική ευθύνη για την υποστήριξη του δικαστικού σώματος στην ανεξάρτητη απονομή της δικαιοσύνης. Από τότε δεν έχει προκύψει κάποια θετική αλλαγή. Το ENCJ επιθυμεί να εκφράσει την αλληλεγγύη του με τους δικαστές και εισαγγελείς της Τουρκίας που απολύθηκαν και κάνει έκκληση για μια ταχεία ανοιχτή, δίκαιη και αμερόληπτη δικαστική διαδικασία για τους κρατούμενους δικαστές και εισαγγελείς.

-Οι εξελίξεις και οι σχεδιαζόμενες μεταρρυθμίσεις του δικαστικού συστήματος στην Πολωνία συνεχίζουν να γείρουν σοβαρές ανησυχίες, καθώς θα μπορούσαν να θέσουν σε σοβαρό κίνδυνο τη διάκριση των εξουσιών, η οποία είναι ζωτικής σημασίας για τη διατήρηση του κράτους δικαίου. Το ENCJ επαναλαμβάνει ότι βασική προϋπόθεση για τη διατήρηση και την ενίσχυση αμοιβαίας εμπιστοσύνης μεταξύ των δικαστικών αρχών στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ως βάση για την αμοιβαία αναγνώριση, είναι η ανεξαρτησία, η ποιότητα και η αποτελεσματικότητα των δικαστικών συστημάτων και ο σεβασμός του κράτους δικαίου σε κάθε κράτος. Υπ' αυτές τις συνθήκες, το Ευρωπαϊκό Δίκτυο των Δικαστικών Συμβουλίων καλεί τα θεσμικά Ευρωπαϊκά όργανα και τα κράτη-μέλη να διασφαλίσουν την ανεξαρτησία της Δικαιοσύνης σύμφωνα με τις αρχές του κράτους δικαίου, και, επιπλέον, καλεί τα Δικαστικά Συμβούλια και τους δικαστές ανά πάσα στιγμή να προβάλλουν αντίσταση στις προκλήσεις που αντιμετωπίζουν.

Εγκρίθηκε στο Παρίσι, στις 9 Ιουνίου 2017

(Εκ μέρους της Ελλάδας συμμετείχε ο Αρεοπαγίτης Μιλτιάδης Χατζηγεωργίου)

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Η ΣΥΣΤΗΜΑΤΙΚΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΠΛΗΡΟΥΣ ΥΠΟΤΑΓΗΣ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΚΑΙ Η ΑΛΛΑΓΗ ΜΕΘΟΔΩΝ

Συστηματικά και μεθοδικά επιχειρείται εδώ και καιρό η πλήρης υποταγή και χειραγώγηση της Δικαιοσύνης ώστε να λειτουργεί όχι ως ανεξάρτητη εξουσία αλλά ως κυβερνητικός μηχανισμός. Υπουργοί και Βουλευτές εκτοξεύουν καθημερινά αστήρικτες κατηγορίες σε βάρος Δικαστών και Εισαγγελέων για μεροληπτικές αποφάσεις και ύπαρξη σκοπιμοτήτων που στόχο έχουν δήθεν την παρεμπόδιση του Κυβερνητικού έργου. Επιχειρούν έτσι να τρωθεί το κύρος της Δικαιοσύνης ώστε να μπορούν να την ελέγχουν ευκολότερα και να εμφανιστούν οι ίδιοι ως μοναδικοί υπερασπιστές της νομιμότητας και “γνήσιοι εκφραστές του κοινού συμφέροντος”, ακολουθώντας το παράδειγμα της Τουρκίας και της Πολωνίας, οι κυβερνήσεις των οποίων είτε με διώξεις κατά δικαστικών λειτουργών είτε με ωμές νομοθετικές παρεμβάσεις καταργούν την ανεξαρτησία της Δικαιοσύνης. Για τις εξελίξεις στην Πολωνία έχει εκδοθεί ήδη αίτημα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Δικαστών στον Πρόεδρο της Χώρας και υπάρχει μεγάλο κύμα διεθνών αντιδράσεων. Ο δικαστικός έλεγχος των νόμων, που θωρακίζει ατομικά και κοινωνικά δικαιώματα από κρατικές αυθαιρεσίες, θεωρείται πλέον εμπόδιο στους κυβερνητικούς σχεδιασμούς.

Στην Ελλάδα η Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων υπερασπίστηκε, όπως ήταν υποχρεωμένη, με σθένος και αποφασιστικότητα τη Συνταγματική νομιμότητα. Προτάξαμε θεσμικά θέματα και εμποδίσαμε τους σχεδιασμούς που επιχειρήθηκαν από άμισθους συμβούλους του Πρωθυπουργού και κυβερνητικούς παράγοντες για αύξηση του ορίου ηλικίας συνταξιοδότησης των δικαστικών λειτουργών κατά παράβαση ρητών συνταγματικών επιταγών. Εμποδίσαμε ακόμη τους σχεδιασμούς κυβερνητικών παραγόντων σε σειρά ζητημάτων που αφορούσαν νομοθέτηση αντίθετη προς το Σύνταγμα και το Ευρωπαϊκό δίκαιο και στηρίξαμε δικαστικούς λειτουργούς, οι οποίοι λόγω της δικαιοδοτικής κρίσης που εξέφεραν, αντιμετώπισαν και αντιμετώπιζον την εχθρότητα ορισμένων. Στην απόπειρα ελέγχου και υποταγής της Δικαιοσύνης, χρησιμοποίησαν από τότε τους πιο βρώμικους μηχανισμούς που διαθέτει το Κράτος: το παρακράτος ευτυχώς ελάχιστων διαθέσιμων «δημοσιογράφων» - έμμισθων κονδυλοφόρων. Οι εντολές τους καλύπτονται συχνά πίσω από «ασυλίες» και προνόμια και παραμένουν στο παρασκήνιο, χρησιμοποιώντας ενίοτε το κοινοβουλευτικό βήμα, για βολικούς μονολόγους. Οι ίδιοι οι εντολοδόχοι δεν έχουν να χάσουν τίποτα αφού οι συκοφαντίες και οι μηχανοραφίες είναι το κύριο επάγγελμά τους.

Στο στόχαστρο αυτών των κύκλων μπήκε από χθες και ο Α' Αντιπρόεδρος της Ένωσης, που σήκωσε μεγάλο βάρος της ανυποχώρητης μάχης της Ένωσης για την Δικαστική Ανεξαρτησία και την Δημοκρατία, με έωλες και ανυπόστατες λασπολογίες. Διαμηνύουμε στους διάφορους σκευωρούς και στους προστάτες τους

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛΙΔΑ 4

ότι η Ένωσή μας θα πράττει το καθήκον της, που είναι η κατοχύρωση του ελεύθερου δικαστικού φρονήματος και η συνταγματική ομαλότητα, με οποιοδήποτε τίμημα, χωρίς να φοβάται από τέτοιου είδους πιέσεις, που αντίθετα δυναμώνουν την προσήλωσή μας. Η ελληνική κοινωνία αντιλαμβάνεται τους τεράστιους κινδύνους που ελλοχεύουν από μια αδηφάγο εκτελεστική εξουσία, που επιθυμεί με τη χρήση κάθε μέσου να δρα ανεξέλεγκτη, τη στιγμή που η εμπιστοσύνη των πολιτών σ' αυτήν ως θεσμού αγγίζει μετά βίας το 13% (το χαμηλότερο σε όλες τις Ευρωπαϊκές Χώρες).

Αθήνα, 23 Ιουλίου 2017.

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ ΓΙΑ ΤΙΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΣΤΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΤΗΣ ΠΟΛΩΝΙΑΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

Αριθμός Πρωτ.: 281

Η Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων μετά τα συμπεράσματα του Δικτύου των Προέδρων των Ανωτάτων Δικαστηρίων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του Ευρωπαϊκού Δικτύου των Δικαστικών Συμβουλίων, της Επιτροπής της Βενετίας και την Ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Ένωσης Δικαστών για τις επεμβάσεις της Πολωνικής Κυβέρνησης στην Δικαιοσύνη της Χώρας αυτής, που περιλαμβάνουν μονομερείς αλλαγές στις ηγεσίες των Ανωτάτων Δικαστηρίων πριν την λήξη της θητείας τους και την αλλαγή της σύνθεσης του Δικαστικού Σώματος με αποφάσεις της εκτελεστικής εξουσίας, εκφράζει την βαθιά ανησυχία της για τις εξελίξεις αυτές. Η ευθεία αμφισβήτηση της Δικαστικής Ανεξαρτησίας μπορεί να λαμβάνει πολλές μορφές ανάλογα με τις κοινωνικές και πολιτικές ιδιομορφίες κάθε Κράτους και κλονίζει από τα θεμέλια τη Δημοκρατία και το Κράτος Δικαίου όπως το γνωρίζαμε μέχρι σήμερα. Οι Έλληνες Δικαστές και Εισαγγελείς δηλώνουν την συμπαράστασή τους στους Πολωνούς συναδέλφους.

Αθήνα 26 Ιουλίου 2017

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΗΝ ΕΠΙΚΕΦΑΛΗΣ ΤΗΣ ΕΛΣΤΑΤ

ΑΠΟ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

Αριθμός Πρωτ.: 292

Στις 30-8-2016 η Ένωση εξέδωσε Δελτίο Τύπου σχετικά με τις ανεπίτρεπτες και εξωθεσμικές παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στην ανοιχτή τότε υπόθεση του πρώην επικεφαλής της ΕΛΣΤΑΤ ενώπιον των Ελληνικών Δικαστηρίων. Μετά την πρόσφατη έκδοση δικαστικής απόφασης η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δήλωσε ότι «παρακολουθεί με ανησυχία τις εξελίξεις». Οι ελληνικές δικαστικές αρχές και οι ελληνικοί νόμοι οφείλουν να αντιμετωπίζουν ισότιμα όλους τους πολίτες χωρίς να έχει καμία σημασία η ειδική σχέση που μπορούν αυτοί να έχουν με υπηρεσίες υπαγόμενες στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Η ορθή ερμηνεία και εφαρμογή των νόμων ανατίθεται από το Σύνταγμα στους δικαστικούς λειτουργούς, η κρίση των οποίων δεν επιτρέπεται να επηρεάζεται από πολιτικές σταθμίσεις, πιέσεις ή προτροπές. Η ανεξαρτησία των γραφείων στατιστικής στα Κράτη μέλη μπορεί να «αποτελεί βασικό πυλώνα της οικονομικής και νομισματικής ένωσης» σύμφωνα με την Κομισιόν, η ανεξαρτησία και το ανεπηρέαστο ωστόσο των Δικαστών και των Εισαγγελέων μιας Χώρας αποτελούν τον ακρογωνιαίο λίθο του Δημοκρατικού Πολιτεύματος.

Αθήνα, 3 Αυγούστου 2017.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ - ΨΗΦΙΣΗ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ ΓΙΑ ΕΜΜΙΣΘΑ ΥΠΟΘΗΚΟΦΥΛΑΚΕΙΑ

Αριθμός Πρωτ.: 293

Σύμφωνα με το Νομοσχέδιο με τίτλο «Ηλεκτρονικό σύστημα διάθεσης τηλεοπτικού διαφημιστικού χρόνου, Τροποποίηση του ν. 3548/2007, σύσταση μητρώου περιφερειακού και τοπικού τύπου, Ειδική σήμανση γραμμωτού κώδικα στις έντυπες εκδόσεις, Δημιουργία θεσμικού πλαισίου για την ενίσχυση της παραγωγής οπτικοακουστικών έργων στην Ελλάδα και άλλες διατάξεις» που ψηφίστηκε στις 4-8-2017 και εκκρεμεί η δημοσίευσή του στο ΦΕΚ, λύθηκε οριστικά το ζήτημα της μετατροπής των άμισθων υποθηκοφυλακείων σε έμμισθα. Με το άρθρο 44 του Νομοσχεδίου δεν προβλέπεται πλέον η συμμετοχή Ειρηνοδικών στην περίπτωση έλλειψης προϊσταμένου Υποθηκοφυλακείου. Το Προεδρείο της Ένωσης, με κατάθεση υπομνημάτων και συνεχή παρουσία στα αρμόδια όργανα, έδωσε μεγάλο αγώνα όλους τους προηγούμενους μήνες για να αποφευχθεί τέτοιο ενδεχόμενο, που θα ανέθετε μη δικαστικά καθήκοντα σε δικαστικούς λειτουργούς. Οι προσπάθειές μας είχαν απόλυτα επιτυχή έκβαση και οι εξελίξεις μας δικαίωσαν. Με την ίδια αποφασιστικότητα θα εργαστούμε και την επόμενη χρονιά για την επίλυση και των υπόλοιπων εκκρεμών ζητημάτων.

Αθήνα, 8 Αυγούστου 2017.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛΙΔΑ 1

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΕΔΕ ΣΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟ ΒΗΜΑ

Ποια είναι η άποψή σας για το θέμα των τηλεφωνικών συνομιλιών του υπουργού Αμυνας κ. Πάνου Καμμένου με τον καταδικασμένο σε ισόβια κάθειρξη στην υπόθεση του «Νοορ 1» Ευθύμιου Γιαννουσάκη;

«Δεν θέλω να σχολιάσω τίποτε επ' αυτού, εφόσον η υπόθεση είναι σε εξέλιξη, στα χέρια της Δικαιοσύνης».

Τις καταγγελίες Πολάκη περί ταξικών αποφάσεων της Δικαιοσύνης για τα δεδουλευμένα, θέλετε να τις σχολιάσετε;

«Επιχειρήθηκε απαράδεκτη εκλαϊκευση νομικών όρων... Πρόθεση του κ. Πολάκη ήταν να αποδείξει με τον πλέον αντιεπιστημονικό τρόπο τις κυβερνητικές ευαισθησίες για τα εργασιακά δικαιώματα, στον αντίποδα της “σκληρής” Δικαιοσύνης. Περιορίζομαι να πω ότι μια κυβέρνηση χαρακτηρίζεται για την κοινωνική της ευαισθησία και το ταξικά φιλεργατικό της πρόσημο όχι με κριτική σε δικαστικές αποφάσεις, αλλά από την έμπρακτη θετική της στάση στα εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα».

Μια ματιά στο αρχείο αρκεί για να διαπιστώσει κανείς ότι μέσα στους τελευταίους έξι-επτά μήνες έχετε εκδώσει περισσότερες από πέντε σκληρές ανακοινώσεις, πολλές από αυτές για την κυρία Θάνου.

«Η Ένωσή μας βρέθηκε όλη τη χρονιά που πέρασε επικεφαλής του αγώνα για διαφύλαξη της συνταγματικής νομιμότητας, όσον αφορά τα όρια ηλικίας αποχώρησης των δικαστικών λειτουργών. Ήταν χρέος μας να το κάνουμε... Η αντιπαράθεσή μας δεν ήταν προσωπική με την κυρία Θάνου, αλλά θεσμική».

Πώς σχολιάζετε την τοποθέτηση της κυρίας Θάνου στη γενική γραμματεία του Πρωθυπουργού ως προϊσταμένης του Νομικού Γραφείου του;

«Ο Πρωθυπουργός έχει το αναφαίρετο δικαίωμα να επιλέγει συνεργάτες και ως προς τούτο η επιλογή της κυρίας Θάνου δεν μπορεί να κριθεί από εμάς. Η επιλογή συνταξιούχων δικαστικών για να επανδρώσουν θέσεις σε Ανεξάρτητες Αρχές ή για να γίνουν σύμβουλοι της εκτελεστικής εξουσίας είναι κάτι που γίνεται εδώ και χρόνια και είναι αλήθεια ότι από τις θέσεις αυτές πέρασαν έντιμοι και ακέραιοι δικαστές. Ωστόσο η ζημία που γίνεται με τον τρόπο αυτό στη Δικαιοσύνη είναι μεγάλη. Η κυβέρνηση μπορεί να φέρει προς ψήφιση νόμο που θα απαγορεύει σε δικαστικούς λειτουργούς να καταλαμβάνουν οποιαδήποτε θέση στο Δημόσιο για διάστημα τριών ετών μετά την αποχώρησή τους από το Σώμα. Είναι μια πρόταση αυτοπεριορισμού και αποκλείει όποιες σκέψεις μπορεί να γίνουν για αλληλεξάρτηση των κρατικών λειτουργιών».

Ένα από τα ισχυρότερα επιχειρήματα εκείνων που ασκούν κριτική στους δικαστικούς λειτουργούς είναι μια λογική συντεχνιακού τύπου ώστε να μη θιγούν κεκτημένα. Μισθολογικό, «πόθεν έσχες» κ.τ.λ. Αποδέχεστε την κριτική αυτή;

«Είναι μια μόνιμη επωδός για όσους θέλουν ανέξοδα να παίξουν με τα αντανάκλαστα της κοινωνίας. Το δικαστικό μισθολόγιο συνδέεται από το Σύνταγμα με το μισθολόγιο των βουλευτών. Για το “πόθεν έσχες”, άρχισε ακόμα ένα μεγάλο παραμύθι. Οτι δηλαδή εμείς αρνούμαστε να υποβάλουμε δηλώσεις. Οι δικαστές και εισαγγελείς είμαστε από τις πρώτες κατηγορίες πολιτών εδώ και δεκαετίες που υποβάλλουμε με συνέπεια τις δηλώσεις μας. Δεν έχουμε να κρύψουμε τίποτα, δεν βρισκόμαστε εμείς κατηγορούμενοι για μίζες και για μαύρο χρήμα, ούτε έχουμε καταθέσει σε offshore εταιρείες, ούτε τα ονόματά μας βρίσκονται σε λίστες φοροφυγάδων ή άλλων που έβγαλαν παράνομα χρήματα στο εξωτερικό. Καταθέσαμε ωστόσο αίτηση ακύρωσης της σχετικής ΚΥΑ που όριζε τον τύπο και το περιεχόμενο των νέων ηλεκτρονικών δηλώσεων. Εκκρεμεί η απόφαση του ΣτΕ. Στρεφόμαστε κατά των νέων δηλώσεων ιδίως γιατί υπάρχει σοβαρός κίνδυνος διαρροής και αθέμιτης χρήσης των υποβαλλόμενων στοιχείων. Αυτό που ζητούμε είναι να διορθωθεί ο τρόπος που θα υποβάλλονται οι δηλώσεις ώστε να υπάρχουν οι αναγκαίες διασφαλίσεις του απορρήτου, όπως θα ήθελε ο κάθε πολίτης για τον εαυτό του».

Στην καθημερινότητα η Δικαιοσύνη εξακολουθεί να ταλανίζεται από καθυστερήσεις κατά την απονομή της, ελλείψεις προσωπικού και άλλα πολλά. Υπάρχει κάποια λύση που μπορεί να αποσυμφόρησει το «σύστημα»;

«Τα διαχρονικά αυτά προβλήματα μας απασχολούν πολύ. Είναι θετική η εξαγγελία του υπουργού Δικαιοσύνης για ίδρυση Δικαστικής Αστυνομίας (με γραφολόγους, οικονομολόγους κ.λπ.) που θα συνδράμει στο έργο μας. Η θεσμοθέτηση νέων οργανικών θέσεων είναι επίσης απαραίτητη και συνδέεται με τη διαρκώς αυξανόμενη δικαστική ύλη. Η Ένωσή μας επεξεργάζεται – και θα το καταθέσει προσεχώς στο υπουργείο Δικαιοσύνης – ένα σχέδιο ενίσχυσης του θεσμού της δικαστικής μεσολάβησης, της μεσολάβησης μεταξύ των διαδίκων μερών από δικαστή που θα έχει τα συνταγματικά εγγύα προσωπικής και λειτουργικής ανεξαρτησίας. Επιδίωξη μας είναι να φιλτράρονται οι υποθέσεις που φτάνουν στο ακροατήριο, ώστε να υπάρξει άμεση αποσυμφόρηση».